

چالش‌های حوزه عدالت آموزشی در دوره جدید

خشکیده شدن سرچشمه‌ها، یکی پس از دیگری

مسئله تعلیم و تربیت،

مسئله اول در نظام ماست

من به شما فرهنگیان عزیز می‌گویم که مسئله فرهنگ و تعلیم و تربیت، مسئله اول در نظام ماست. در بلندمدت، هیچ چیز به اندازه تعلیم و تربیت اهمیت ندارد. نقش معلم و مربی در جامعه ما، نقش طراز اول است. در حقیقت، سنگر مبارزه با کفر و ظلم و استکبار جهانی و قلدری شیاطین سیاسی عالم، همین سنگر مدرسه و تعلیم و تربیت و فرهنگ است. دانش آموزان و نونهالانی که در اختیار دستگاه فرهنگی کشور قرار دارند، عزیزترین و سرشارترین سرمایه و ذخیره آینده این ملت‌اند. قدر تعلیم و تربیت و معلمی و سنگر فرهنگی را بدانید. جوان‌ها و نوجوان‌ها، قدر درس و بحث و فراگیری و خودسازی را بدانند. شما معلمین و مربیان.. **ادامه در صفحه بعد(۲)**

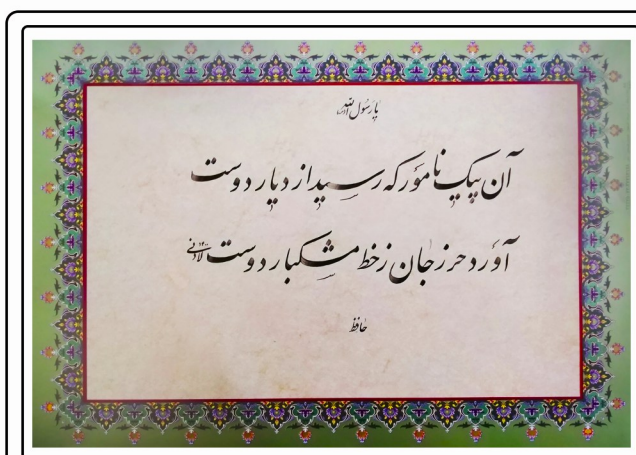
وارونگی فرهنگی

بدبختی‌ها از چشم بستن اولیه ما شروع می‌شود و مسائل اقتصادی و اجتماعی امروز ما از چشم بستنهای دهه های پیش آغاز شده است و این هم نتیجه آن است و آنچه که امروز به عنوان معضلات اجتماعی و فرهنگی شاهد آن هستیم نتیجه کاری است که چند دهه پیش انجام داده‌ایم، اگر امروز در دانشگاه، حجاب مساله است، این ماحصل دعوای سیاسی ماست، ماحصل دور افتادگی از ارزشهایی است که برای آن انقلاب کرده‌ایم، امروزه همه ما به راحتی از کنار مسائل و معضلات اجتماعی عبور می‌کنیم درحالی که می‌توانیم اظهار نظر کنیم ولی بای تفاوتی از کنار آن می‌گذریم. در واقع ما اسماً انسان شرقی هستیم، ولی هویتمان را از دست داده‌ایم و وای به حال ملتی که هویت خودش را از دست بدهد و وای به حال ملتی که ارزشهایش را از دست بدهد. (۱)

اگر هر یک از فرآیندهای جاری در جامعه در مسیر طبیعی و منطقی خود حرکت نکنند، دچار بیسامانی میشوند و اگر این بیسامانی تداوم پیدا کند تبدیل به «آنومی یا وارونگی» میشود. آنچه که ما امروز به عنوان معضلات اجتماعی می‌بینیم نه صرفاً محصول شرایط اقتصادی، بلکه ناشی از سیاستگذاری نادرست در حوزه فرهنگی است؛ چرا که ارزشهایمان ضد ارزش شده و ضد ارزش‌ها، ارزش... همانگونه که در وارونگی هوا، هوای سالم جای خود را به هوای ناسالم میدهد؛ اکنون نیز جامعه دچار جابجایی ارزش و ضد ارزش شده است و این آلودگی خطرناکتر از آلودگی هواست. ما بیش از آنکه از سرب و بنزین و هوای آلوده مسموم بشویم از فرهنگ آلوده مسموم می‌شویم و توجهی هم به آن نداریم؛ چرا که تأثیر تغییرات فرهنگی درازمدت است. همه

Education after Covid_19

As virtual learning is continuously being evaluated, there is a need to look back to life before the 2020 pandemic to see if there has always been a need for virtual learning and compare it to the reality of today. The question is: Was there a need for virtual learning prior to the COVID-19 pandemic? The answer is yes. There were many occasions when a student who was in the hospital or out sick for a long period of time, still needed to learn. Accessing to the recording of the live lesson that was taught that day so that they would not fall behind in their learning. On the other hand, learning online can be more effective. Some research shows that, students maintain more information when learning online compared to a classroom. This is mostly due to the students being able to learn faster online; it requires lesser time than in a traditional classroom. Because students can learn at their own reading speed, going back and re-reading, skipping and etc. Nevertheless, the effectiveness of online learning varies among age groups. Especially younger ones, is that an arranged environment is required, because kids are more easily distracted. As educators think past the days of COVID-19, virtual learning should still be considered a way for students to continue to learn with their classmates and teacher. At this point, as many administrators and educators are looking ahead to the next semester with the hope that there will be no more COVID-19, plans should be considered for how virtual learning will continue to be a part of the learning process for students (۵)

خط نستعلیق با قلم نی در قالب بیت یا دوسطر نویسی (۴)

رمان خارجی: ژان باروا / روزه مارتن دوکار

نویسنده معروف فرانسوی و خالق خانواده تیبو، این کتاب داستان برخورد عقاید و آراء است. ژان باروا یک سال پیش از شروع جنگ جهانی اول منتشر شده است و نویسنده با فراست تمام و تنها با شرح عقاید و آراء در هر دو زمینه دین و ملترپرستی نشان داده است که «شب آبستن است...» ترجمه بسیار خوب منوچهر بدیعی نیز خواندن این کتاب را خواندنی تر کرده و به خوبی مخاطب ایرانی را راضی میکند (۲)

چالش‌های حوزه عدالت آموزشی در دوره جدید

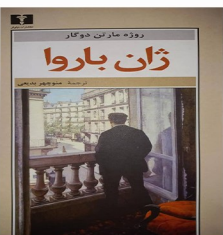
بیش از دو ماه از روی کار آمدن دولت جدید می‌گذرد. اکنون نظام تعلیم و تربیت کشور با چالش‌ها و مشکلات جدی مواجه است که باید در دوره جدید با کنار گذاشتن نگرش‌های اشتباه و در پیش گرفتن رویکردهای صحیح و جدید برای حل این چالش‌ها گام‌های اساسی بردارد. یکی از این چالش‌های اساسی در حوزه عدالت آموزشی است. احتمالاً با شنیدن واژه عدالت آموزشی، ذهن‌ها به سمت کنکور و موسسات کنکوری سوق پیدا کند، اما در حال حاضر نظام آموزشی کشور با بحران حادثر یعنی بازماندن ۵/۳ میلیون دانش‌آموز از آموزش مجازی مواجه است که باید وزیر جدید و مجموعه دولت به طور ویژه برای رفع این بحران چاره‌ای بیندیشد تا زحمات فراوانی که در طی سالیان پس از انقلاب کشیده شده تا ریشه بی سوادی در جامعه قطع شود، از بین نرود و دوباره بی سوادی در بخشی از جامعه ریشه ندهد.

چالش کنونی نظام تعلیم و تربیت کشور تنها مشکل آموزش مجازی و بازماندن میلیون‌ها دانش‌آموز از این نوع آموزش‌ها نیست، بلکه چالش‌های دیگری نیز هست. بحران کمبود نیروی انسانی آموزش و پرورش بر بسیاری از حوزه‌های نظام تعلیم و تربیت کشور اثر سوء گذاشته است.

به دلیل کمبود شدید نیروی انسانی، طی سال‌های اخیر وزارت آموزش و پرورش مجبور به جذب نیروی انسانی از مسیری غیر از دانشگاه فرهنگیان شده است که بنا بر شواهد، عملکردشان ضعیف‌تر از فارغ‌التحصیلان دانشگاه فرهنگیان بوده است، بنابراین باید در دوره جدید برای حل این بحران، نگرش و رویکردهای جدیدی را در پیش گرفت.

مطابق اسناد بالادستی و بیانات رهبری، دانشگاه فرهنگیان و تربیت دبیر شهید رجایی تهران باید مسیر اصلی جذب نیروی انسانی در آموزش و پرورش باشند. اما به وضوح مشخص است که اکنون این چنین نیست، بنابراین تغییر نگرش در این مسئله بسیار لازم و ضروری است و باید هم وزارت علوم و هم وزارت آموزش و پرورش در دوره جدید اهتمام و توجه جدی به دانشگاه فرهنگیان داشته باشند. درواقع اهتمام بر توسعه کمی و کیفی دانشگاه فرهنگیان یک ضرورت بسیار مهم است؛ زیرا در بلندمدت منجر به بهبود کیفیت نظام آموزشی کشور می‌شود و همچنان که باید بحران کمبود معلم از مسیر این دانشگاه حل شود. (۳)

معرفی کتاب

معرفی کتاب

رمان ایرانی: آنک آن یتیم نظر کرده / محمدرضا سرشار (رضا رهگذر)

رمان زندگی پیامبر اسلام است. شاید برای آشنایی با سیره پیامبر اسلام کتابهای متعدد تاریخی وجود داشته باشد ولی کتابی که برای مخاطب نوجوان و عام جذاب باشد، کم است. این کتاب با بیانی داستانی مخاطب را با خود به زمان پیامبر برده و او در دل حوادث و اتفاقات مختلف پیامبر اسلام را میشناسد، شخصیت پردازی داستان نقطه ی قوت این کتاب است. مخاطب، بیشتر داستان را از میان گفتگوی شخصیت‌ها می‌یابد.

مسئله تعلیم و تربیت،

مسئله اول در نظام ماست

ادامه صفحه اول ... شما معلمین و مربیان و نسل جوان هستید

که فردا را می‌سازید و استکبار جهانی را مأیوس می‌کنید و نقطه امید روشن را – که امام و انقلاب اسلامی آن را به وجود آوردند – در دل مستضعفان عالم زنده نگه می‌دارید. امام عزیزمان همیشه بر این مطلب اساسی تأکید می‌کردند و ما اعتقاد داریم که این موضوع، جزو محکمت‌ات و ضروریات انقلاب و خط امام است.

گوشه ای از سخنان رهبر انقلاب در تاریخ ۲۶/۳/۶۸ از اهمیت و جایگاه نظام تعلیم و تربیت در کشور بود؛ جای بسی تعجب است این همه سال رهبری تاکید کرده باشند و تا این حد بی‌توجهی به مسائل درجه اول کشور صورت بگیرد. این روزها که صداهایی از گزینه‌های پیشنهادی برای سکنداری وزارت آموزش و پرورش به گوش می‌رسد، تاسف عمیق را از دغدغه‌مندان عرصه تعلیم و تربیت بر می‌انگیزد که این گزینه‌های پیشنهادی چطور مطرح شده‌اند و چگونه قرار است نظام تعلیم و تربیت را متحول کنند؟ افرادی که خود سکندار قسمت‌های خصوصی هستند. این درد بزرگ را کجا می‌توان فریاد زد؟ افسوس! تحولی که ابتدا باید در نگاه حکمرانی به اولین و مهم‌ترین مسئله‌ی کشور یعنی نظام تعلیم و تربیت صورت بگیرد تا ما شاهد شروعی برای یک تحول باشیم. (۶)

شهدا

هنر مردانگی ...

مدتی پیش به مناسبت عید غدیر و سر سعادتی مولا علی (علیه السلام)، کتابی دوجلدی، ارزشمند و گران‌سنگ از جانب یکی از دوستان اهل فکر و فرهنگ، تحت عنوان «سلام بر ابراهیم» به دستم رسید. کتاب را مطالعه نمودم و شوری شورانگیز در درونم شکل گرفت. از روزگاران گذشته همواره خواندن فتوّت‌نامه‌ها و شرح رادمردی‌ها مرا به وجد می‌آورد، اما خوانش این کتاب حال و هوای دیگری در من به راه انداخت. در دنیای درهم و دینار که معنویات به حاشیه رفته و سخن از انسانیتِ غریب‌آمیز است، مردانی پیدا می‌شوند که با هنر خویش، سالکانِ راهِ حقیقت را از چاه باز می‌نمایند و مَهر تاییدی می‌زنند بر

روایت ورود

شاید بتوان رنسانس را آغاز این داستان قراد زمانی که تحول ها و جریان‌های مرموزی زیر پوست جامعه غربی برای ایجاد تغییراتی اساسی در حرکت بود. انسان آن زمان غرب به دنبال راه فراری از دست اربابان کلیسا و دین تحریف شده آنها بود. نمی‌خواست بهشت و جهنم را با پول خرید و فروش کند. هنر، علم، اخلاق، معماری و غیره را می‌خواست. این تنفّر نسبت به مسیحیت سبب شد که به طور کامل از هر دین و مذهبی گریزان باشد و نه دیگر خدا را به الهیت و نه پیامبری را به فرستادگی قبول کند؛ به جای همه این‌ها انسان و عقل انسان را در مرکز جهان قرار بدهد و اینگونه بود که انسان مسیحی را به انسان تک بعدی و در واقع انسان حیوانی بدل کرد. انسانی که نه دیگر جهان پس از مرگ را قبول داشت و نه حسابرسی از اعمال و رفتارهای دنیایش، نه بدی را قبول داشت و نه خوبی را، همه باید برای بهره‌مندی هرچه بیشتر از ثروت و مال بر یکدیگر سبقت بگیرند و حق مردم را زیر زانو هایشان(جرج فلوید) له کنند؛ اینجا بود که چشم آنها به دنبال ثروت های مناطق دیگر جهان دوخته شد. بهانه‌ای برای ورود می‌خواستند و چه بهانه‌ای بهتر از استعمار (توسعه و آباد کردن) برنامه مشخص بود: هرچه دارد ببر و این بین از صنعت، از علمت، از روش‌های مدیریت اندک بهره‌ای به آن مردمان بده که همیشه چشمشان به تو باشد. خودشان را ببازند، هدفشان تو باشی، غایت الامال

خشکیده شدن سر چشمه‌ها، یکی پس از دیگری

بیا تعارف را کنار بگذاریم. بدون تملق و پرگوویی حرفمان را بزنیم. دانشجو هیچ سنخیتی با کنایه‌ودر لفافه صحبت نمودن ندارد. حال از چه صحبت کنیم؟ موضوع زیاد است و وقت کم. قصد دارم تلنگری بزنم و حرفم را تمام کنم، همین. من و شما که در مسیر تعلیم و تربیت قرار گرفته‌ایم باید به‌طور

آنان فرمانبری تو باشد و در این بین مدلی از توسعه را پیش چشمانشان قرار بده، به آنها بفهمان که اگر می‌خواهند پیشرفت کنند باید از تو تقلید کنند، باید دین را کنار بگذارند، باید توحید، عدل، معاد، نبوت و همه و همه را کنار بگذارند، باید فقط از تو تقلید کنند. باید راه تو را بروند، باید پا جای پای تو بگذارند و اینطور پای تو به آن جوامع باز می‌شود. گاهی بینشان اختلاف بینداز، از نقاط ضعفشان برای به جان هم انداختنشان استفاده کن، و در این بین از جنگ‌های میان آنان ثروت هنگفت از فروش تجهیزات و ابزار آلات جنگی به دست بیاور زیرا که تو ساخته شدی که پول جمع کنی، لذت دنیا ببری، ساخته شدی که برتر باشی که دیگران برده تو باشند و تو بر کرده آنها سوار باشی و از بی‌اطلاعی و بی‌توجهی آنها نسبت به

مستمر بُعد روحانی خود را تغذیه کنیم. امیدوارم این موضوع را قبول داشته باشید، که اگر این طور نباشد کارمان زار است. من وظیفه ای را برعهده گرفته‌ام. هدفی دارم و مسیرم نیز مشخص است، تربیت نیروی انسانی. اگر قصد ساخت یک ساختمان را داشته باشید محاسبات آن را انجام داده، برآورد هزینه و شروع به کار می‌کنید. در مواجهه با انسان و تربیت آن، شما با موجود جاندار مواجه‌اید. نه صرفاً جاندار بلکه، موجودی دارای عقل و قدرت شناخت. چه زیباست گفته پیامبر اکرم؛ (خَيْرَ الْكَلَامِ مَا دَلَّ وَ جَلَّ وَ قَلَّ وَ لَمْ يُمِلْ)، بهترین سخن، آن است که قابل فهم و روشن و کوتاه باشد و خستگی نیاورد. ما با اشرف مخلوقات مواجه‌ایم. سوال

گذشته تو و اهداف تو و نسبت به آینده خودشان استفاده کنی. مهم‌ترین برنامه تو باید آموزش باشد؛ آموزشی که تو برنامه آن را معین کنی، آموزشی که به روش تو باشد. باید تاریخشان را تو بنویسی، جغرافیای آنها را تو تعیین کنی، زبانشان نیز باید زبان تو باشد ... (۷)

در جدالم با خروشانی ترین امواجِ بی پایان

من که از ساحل گریزانم

لنگرم بی تابِ ساحل هاست

من که نالانم:

لنگرم!

ساحل آرام است و من

ناگزیرم

اینچنین شوریده از خشکی به دریا می‌زنم

نوحِ من!

بارِ من سنگینِ بی وزنی ست

بادبانم مُندرس

عرشه ی بی ناخدایم نیز

از تلاطم می شود سرریز

نوحِ من!

نوحِ من برخیز!

ع.ق

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه

پردیس علامه طباطبائی بوشهر

مدیر مسئول: محمد علی صالحی

سردبیر: عرفان قاسمی

هیات تحریریه:

(1) امین رحیمی (5) محمد مهدی علمدارلو

(2) محمد علی صالحی (6) سید محمد حسین گلستانه

(3) حسین بوستانز (7) محسن محمدی

(4) محمد حسن لادز (8) محمدشیروان

(9) علی راستگو

گرافیک و صفحه ارای: رضا کیان پور

ویراستار: علی راستگو

راه‌های ارتباطی:

@rasam_bfu

